

illo P

1183 viginti, domum reversus pro reparandis sumptibus, disponentem redire febris invasit gravissima necnon et morbus fistulae in collo, quo flagello foris tactus, sicut et intus visitatus a Domino ilico mutatus est in alterum virum, et vota eius facta sunt alia, atque despecto mundo, despectis mundanis studiis devotavit se ad portum monasterii. Quod devoto conceptum affectu, taliter pervenit ad effectum. Supervenit nuntius Dei desideratus hospes, prepositus Steinveldensis nomine Everwinus, vir consummate religionis, habens secum quendam canonicum suum Henricum nomine, litteratum virum medicumque peritum, qui postea sub eodem, de quo loquimur, abbate (Goscalco) Lünövitensis ecclesiae fundator exhibitus est. Hi ergo tunc illo adventantes petitionem iuvenis grater admiserunt et susceptionem eius ei compromiserunt. Verum quia erant in procinctu itineris tendentes Premonstratum et ille post tantam egritudinem satis adhuc debilis, volebat eum prepositus domi dimittere, donec rediret, sed domino Henrico aliter visum est dixitque ad prepositum: Cum constet cor adolescentis esse tamquam